

Nadal: 4 de Gener

Text de l'Evangeli (Jn 1,35-42): En aquell temps, Joan tornava a ser en el mateix lloc amb dos dels seus deixebles i, fixant la mirada en Jesús que passava, va exclamar: «Mireu l'anyell de Déu!». Quan aquells dos deixebles el sentiren parlar així, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què busqueu?». Ells li digueren: «Rabí —que vol dir “mestre”—, on us allotgeu?». Els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'estava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren cap a les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havien seguit Jesús era Andreu, el germà de Simó Pere. Andreu anà primer a trobar el seu germà Simó i li digué: «Hem trobat el Messies —que vol dir “ungit”—. I el va portar on era Jesús. Jesús, fixant en ell la mirada, li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes —que vol dir “pedra”».

«'Mestre, on us allotgeu?'. Els respon: 'Veniu i ho veureu'»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens recorda les circumstàncies de la vocació dels primers deixebles de Jesús. Per a preparar-se a la vinguda del Messies, Joan i el seu company Andreu havien escoltat i seguit durant un temps el Baptista. Un bon dia, aquest els assenyala Jesús amb el dit, anomenant-lo Anyell de Déu. Tot seguit, Joan i Andreu ho entenen: el Messies esperat és Ell! I, deixant el Baptista, es posen a seguir Jesús.

Jesús sent els passos darrere d'Ell. Es gira i fixa la mirada en els qui el seguien. Les mirades es creuen entre Jesús i aquells homes senzills. Aquests queden sorpresos. Aquesta mirada fa capgirar el seu cor i senten el desig d'estar amb Ell: «On us allotgeu?» (Jn 1,38), li pregunten. «Veniu i ho veureu» (Jn 1,39), els fa Jesús. Els invita a anar vers ell i a mirar, contemplar.

Hi van, i el contempen bo i escoltant-lo. I conviuen amb Ell aquell capvespre, aquella nit. És l'hora de la intimitat i de les confidències. L'hora de l'amor compartit. Es queden amb Ell fins l'endemà, quan el sol es lleva sobre el món.

Ben encesos en la flama d'aquell «Sol que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca...» (cf. Lc 1,78-79), se'n van a irradiar-lo. Enardits, senten la necessitat de comunicar el que han contemplat i viscut als primers que troben al seu pas: «Hem trobat el Messies!» (Jn 1,41). Els sants també ho han fet així. Sant Francesc, un cop ferit d'amor, anava pels carrers i places, pels llogarrets i boscos cridant: «L'Amor no és estimat!».

L'essencial en la vida cristiana és deixar-se mirar per Jesús, anar i veure on s'allotja, estar amb Ell i compartir. I després anunciar-lo. És el camí i el procés que han seguit els deixebles i els sants. És el nostre camí.